

Katarzyna LOCHER-KSIAŻEK

PRZYKŁAD ANALIZY HISTORYCZNYCH ZABYTKOWYCH STRUKTUR
PRZESTRZENNYCH NA OBSZARZE ODDZIAŁYWANIA
PROJEKTOWANEJ INWESTYCJI PRZEMYSŁOWEJ

Streszczenie. Analiza historyczna zabytkowych miejscowości i obiektów architektonicznych na obszarze Polski południowo-wschodniej przeprowadzona została dla projektowanej elektrowni ciepłej średniej mocy. Przyjęto promień bezpośredniego oddziaływania kompleksu przemysłowego około 20 km. Wykonano inwentaryzację fotograficzną obiektów, następnie najciekawsze poddano analizie historyczno-architektonicznej. Dla obiektów włączonych w kompleks przemysłowy przedstawiono na podstawie analizy wnioski do projektów rewaloryzacji i adaptacji.

Analiza historyczna zabytkowych miejscowości i obiektów architektonicznych na obszarze Polski południowo-wschodniej przeprowadzona została dla projektowanej elektrowni ciepłej średniej mocy. Przyjęto promień bezpośredniego oddziaływania kompleksu przemysłowego, około 20 km. W celu wykonania analizy zastosowano metody inwentaryzacji fotograficznej i architektonicznej obiektów, zespołów architektonicznych i krajobrazowych. Przeprowadzono także niezbędne badania archiwalne i literaturowe. Najciekawsze wybrane obiekty poddano analizie historyczno-architektonicznej. Dla obiektów włączonych w kompleks przemysłowy przedstawiono na podstawie analizy wnioski do projektów rewaloryzacji i adaptacji. Na badanym terenie zachowały się szczególnie godne uwagi osady i zagrody wiejskie. Pozostawienia w nienaruszonym stanie wymaga też ukształtowana historycznie zabudowa niektórych wsi i miasteczek. Duże wartości architektoniczno-krajobrazowe mają parki i ogrody rezydencyjne z relikami zabudowy. Zespół dworu i ogrodu w Oleśnie, okopów szwedzkich i parku w Brniu-Podborzu opracowany został bardziej szczegółowo, ze względu na możliwość jego adaptacji i włączenia w infrastrukturę kompleksu przemysłowego. Fotografie archiwalne i wykonane przez autorkę, zamieszczone w opracowaniu, mają na celu udokumentowanie przykładów architektury omówionych niżej.

- Opis fotografowanych miejscowości i obiektów architektonicznych na badanym terenie.

Promień 20 km oddziaływania kompleksu przemysłowego, jaki przyjęto w opracowaniu, narzucał wykonanie inwentaryzacji fotograficznej w wielu miejscowościach. Materiały archiwalne i badania w terenie objęły: w Słupi spichlerz dworski z połowy XIX w., w Szozuoninie kościół barokowy z 1680 r. i

historyczny układ urbanistyczny rynku. W miejscowości Jamy drewniany kościół wzmiankowany w 1692 r. a w Radgoszozy kościół drewniany z XIX w. Dąbrowa Tarnowska ma historyczny układ urbanistyczny Rynku, kościół drewniany z 1771 r. i barokową bramę zamku z końca XVII w., w Biskupicach Radłowskich przydrożną figurę z 1450 r. a w Żabnie barokowy kościół z 1633 roku. W miejscowości Odporyszów zachował się bardzo ciekawy kościół barokowy, w Oleśnie kościół i dwór, tzw. "Owocznia", zbudowany w XIX w. W Rogowie ślady parku i dworu a także kościół z połowy XIX w., w Gręboszowie i Żelichowie kościoły barokowe. We wsi Zalipie kilka zagród z budynkami dekorowanymi malowidłami o motywach kwiatowych. W Nowym Koroczynie szachownicowy regularny układ śródmieścia z domami w rynku z XVII i XVIII wieku a także ruiny zamku, Kościół i klasztor Franciszkanów z XIII w., odnowiony i przebudowany w XVIII i XIX w. W Bolesławiu kościół z 1605 r. a w Zberowie zespół parkowo-pałacowy. W Brniu koło Oleśna zachowany park z alejami wysadzonymi starodrzewiem, kanałami i pozostałościami architektury ogrodowej.

- Inwentaryzacja i analiza architektoniczna obiektów znajdujących się w odległości około 10 km od projektowanej elektrowni ciepłej¹⁾.

Szozucin - osada typu miejskiego, zachowany układ urbanistyczny z prostokątnym rynkiem z domami z XIX i XX w. Przy rynku znajduje się kościół wzmiankowany w 1325-7 r. Na miejscu drewnianego, obecnie murowany z roku 1680 przebudowany i rozszerzony w 1873 i 1905 r., orientowany. Prezbiterium zamknięte ścianą prostą, szersza nawa prostokątna. Przy prezbiterium od pn. zakryta, przy nawie od pd. kaplica. Wnętrze rozczłonkowane pilastrami i profilowanym belkowaniem pod oknami. W prezbiterium sklepienie belkowane, w nawie strop drewniany. Na uwagę zasługuje dekoracja malarska ścian Karola Frycza z 1908 r. W zakrytej sklepienie belkowe z bogatą dekoracją stiukową w formie ram ornamentowanych z r. 1680. Na zewnątrz pilastry. Fasada zachodnia trójosiowa. We wnętrzu obrazy z XVII i XVIII w.

Radgoszoz - kościół parafialny wzniesiony w 1860 r. na miejscu spalonego, orientowany, drewniany, budowany na zrąb i na sumik, jednonawowy z transeptem i prostokątnym prezbiterium. Przy prezbiterium od północy zakryta, przy nawie płytkie prostokątne dobudówki. Od frontu i przy transepcie od pn. kruchoły. Wnętrze nakryte stropem. Na skrzyżowaniu daszków wieżyczka na sygnaturkę typu barokowego. Wewnątrz ołtarze barokowe i klasycystyczne.

Dąbrowa Tarnowska - miasteczko z zachowanym czytelny układ urbanistyczny. Rynek z plantami pośrodku ma znaczną ilość nowej zabudowy plombowej. W zachodniej pierzei zachowane dawne parterowe i piętrowe murowane zajazdy, dwutraktowe z obszerną sienią przejazdową, z końca XVIII i początku XIX w. Kościół parafialny wzmiankowany w 1385-7 r. Obecny zbudowany w 1771 r., ogrodzenie 1866 r., orientowany, drewniany, w konstrukcji zrębowej, trójnawowy, bazylikowy z rodzajem transeptu i prezbiterium zamknię-

tym wielobocznie. Przy prezbiterium zakrystia i skarbiec. Od frontu na szerokości nawy głównej nowsza kruchta, po bokach naw bocznych niskich długie kruchty. W prezbiterium pozorne spłaszczone sklepienie kolebkowe, w nawach i transepoie stropy. Nawa boczna otwarta do bocznych arkadami filarówymi. Dach o jednej kalenicy. Wieżyczka na sygnaturkę kształtu barokowego. Ambona i organy rokokowe, chrzcielnica marmurowa z XVII w. Dzwonnica murowana trójarkadowa²⁾. Brama pałacu Lubomirskich - murowana, bonionowanie poziomymi załamującymi się pasami, forma łuku triumfalnego złożona z potężnych filarów od frontu z parzystymi półkolumnienkami i zdwojonymi półpilastrami. Na spłaszczonym naczółku znajduje się herb Lubomirskich. Na opadającym w stronę pd. stoku resztki ogrodu w układzie tarasowym (XVIII w.).

Odporyszów - kościół parafialny, istniał w drugiej połowie XV w. pierwotnie drewniany. Obecnie murowany z r. 1702, orientowany. Prezbiterium zamknięte ścianą prostą. Przy prezbiterium od pn. dawna zakrystia obecnie kaplica, od pd. nowa zakrystia z 1922 r. Wnętrze rozczłonkowane pilastrami i belkowaniem oraz ślepyimi arkadami. Wieżyczka na sygnaturkę ma kształt barokowy. Portal zachodni późnobarokowy. Chór muzyczny i organy rokokowe. Chrzcielnica z czarnego marmuru (XIX w.). Przed frontem kościoła wieża, XIX w. wolno stojąca czworoboczna o czterech kondygnacjach.

Olesno - kościół parafialny w miejsce spalonego w 1616 r. drewnianego zbudowano w 1765 r., kościół murowany, zachowany jako prezbiterium przy dobudowanej w 1909 r. nawie. Orientowany prostokątny, od pn. z dawną zakrystią prostokątną i kwadratową kaplicą. Wnętrze nakryte pozornym sklepieniem kolebkowym. Dawna zakrystia sklepią żagielkowo, w kaplicy kopuła na pendentywach z latarnią. W dawnej zakrystii drzwi żelazne kute z XVII wieku. We wnętrzu ołtarze późnobarokowe. Chrzcielnica późnorenesansowa z XVII w. i obraz Chrystusa Ukrzyżowanego malowany przez Jacka Malozewskiego.

Gręboszów - kościół wzmiankowany w 1325-7 r. Obecny otoczony jest murem z czterema kapliczkami ewangelistów. Orientowany, murowany ma prezbiterium zamknięte ścianą prostą. Korpus trzynawowy bazylikowy, po bokach prezbiterium zakrystia i skarbiec. Wewnątrz spłaszczone sklepienia kolebkowe z lunetami, w ścianach nawy wnęki.

Zalipie - wieś mocno rozczłonkowana, zagrody rozrzucone na dużym terenie, we wsi pięć zagród całkowicie drewnianych, w czworoboku; dom mieszkalny, stodoła, stajnia, brama wjazdowa. W domu mieszkalnym piec ohlebowy z płytą kuchenną i zapiekiem. Zagrody malowane z zewnątrz i wewnątrz ze wzory kwiatowe, odnawiane i przemalowywane corocznie. Domy murowane (nowe) też często malowane. Malarstwo wykonywane nieetrwale farbami plakatowymi i temperami. W centrum wsi został wybudowany "Dom Malarek" mieszczący między innymi muzeum wsi z kopią pieca, malowanymi skrzyniami i makatami papierowymi ze wzory kwiatowe w ostrych czystych barwach. W muzeum znajdują się również sprzęty domowe i wiadra pokryte wizerami kwiatowymi.

Bolesław - kościół wzmiankowany w 1325-7 r. Obecny murowany 1605 r. wzniesiony przez St. Ligęzę na miejsce drewnianego, orientowany, prezbiterium zakończone półkolisto. Szersza nawa prostokątna, rozbudowana od frontu. Przy prezbiterium duża zakrystia. Przy nawie kaplica grobowa Ligęzów 1605 r., a także epitafia. Obok kościoła znajduje się zeliwna, oszklona altana secesyjna. Dwór w resztkach parku, poprzecinanego nową zabudową, starodrzew i stawy wodne z wyspami. Dwór całkowicie przebudowany, dobudowane piętro, stracił ochy stylowe. Obecnie mieści się w nim szkoła podstawowa³⁾. Przy drodze głównej, ciekawe przykłady chałup z XIX w. Niedaleko Bolesławia przy drodze Szczucin - Dąbrowa Tarnowska wieś Wójcina z drewnianymi zagrodami. W domach mieszkalnych występuje faojatka, a w stodołach brama wjazdowa nakryta daszkiem.

- Analiza architektoniczna obiektów w bezpośrednim sąsiedztwie kompleksu przemysłowego.

Dwór Konopków w Oleśnie koło Dąbrowy Tarnowskiej, tzw. "Owczarnia". Zespół dworsko-parkowy usytuowany w północnym krańcu wsi Olesno stanowi 5-hektarowy park z zabudowaniami dworskimi, obejmuje obszar o obrysie zbliżonym do równoramiennego trapezu o nieco szerszej podstawie południowej. Od strony wschodniej teren zespołu ograniczony jest zadrzewioną aleją łączącą dwór z wsią, od strony bramy głównej w kierunku wschodnim prowadzi ok. 1,5 km aleja z kilkusetletnimi dębami, która łączy zespół z ruinami pałacu w Podborzu-Brniu. We wschodniej części założenia, na osi równoleżnikowej usytuowany jest, stanowiący centrum zespołu, budynek dworu. Od bramy głównej znajdującej się na środkowym odcinku wschodniej granicy założenia prowadzi w kierunku dworu wyznaczona żywoplotem aleja. Północną część założenia zajmują luźno stojące zabudowania gospodarcze. Budynek dworu jest murowany, pokryty z zewnątrz i od wewnątrz tynkiem, ma dach kryty dachówką zakładkową. Bryła budynku składa się z dwóch zasadniczych części: centralnej z portykiem oraz z dostawianej do niej części bocznej, z której wyodrębnia się dawna oficyna. Część portykowa stanowi dwukondygnacyjny, częściowo podpiwniczony budynek o prostokątnym rzucie z masywnym i silnie wysuniętym do przodu portykiem, który wspiera się na czterech kolumnach zajmujących około 2/3 szerokości fasady. Od południowej ściany szczytowej tej części budowli jest dostawiona nieduża prostokątna przybudówka z klatką schodową, która ścianą szczytową łączy się z częścią boczną. Dwukondygnacyjna o górnej konstrukcji mansardowej część boczna ma przekrój poprzeczny podobny do przekroju części portykowej lecz o nieco przesuniętej osi, w ten sposób, że jej elewacja cofnięta jest nieco w stosunku do elewacji części portykowej a elewacja od strony parku wysunięta. Północne zakończenie tej części stanowi dawny budynek gospodarzy włączony w budowlę. Ustawiony jest poprzecznie w stosunku do osi całej budowli, lecz mieści się w jej szerokości.

- Historia obiektu

Olesno, w którym wybudowany jest dwór, wzmiankowane jest już w 1411 r. jako siedziba parafii należącej do prepozytury wiślickiej. Od czasów średniowiecza, wieś pozostaje pod patronatem szlacheckim, w XV w. wchodzi w skład klucza breńskiego w ciągu wieków wraz z nim z rąk do rąk. W XVII w. dobra objęli książęta Czartoryscy, oni też zbudowali w XVIII w. w bliskim Olesna Podborzu pałac. W 1787 r. klucz breński, wsie: Breń, Dąbrówki Breńskie, Smęgorzów, Gruszów, Ćwików, Nowa Wieś, Swarzędz, Olesno, nabył od Czartoryskich Jan Konopka. W drugiej połowie XIX w. największym właścicielem ziemskim w pow. dąbrowskim był prawnuk nabywcy dóbr, baron Jan Konopka, który odziedziczył po ojcu Leonie i stryjach wielkie dobra zorganizowane w tzw. fideikomis obejmujący m.in. Olesno. On też zbudował w Olesnie dwór mający stać się siedzibą rodzinną po pożarze pałacu w Podborzu-Brniu. Według informacji udzielonych przez jego syna Jana ostatniego właściciela Olesna, dwór powstać miał w trzeciej dekadzie XIX w. Projekt dworu opracowany został wg J. Konopki, na podstawie szkiców J. Odrzywolskiego względnie T. Stryjeńskiego. Bardziej prawdopodobny w tworzeniu projektu dworu był udział J. Odrzywolskiego, który był częstym gościem barona Konopki. Budowla, która powstała, była skromniejsza od obecnej i miała mniejsze rozmiary. Stanowiła ją centralna część istniejącego obecnie obiektu. W pierwszym etapie dwór nie posiadał portyku, był prostokątną dwutraktową budowlą o jednej kondygnacji z centralnie umieszczonym głównym wejściem. Rozbudowa dworu nastąpiła w latach 1918-20 kiedy właścicielem Olesna był Jan Konopka. Na jego zlecenie prof. arch. Konrad Kuhl z Krakowa wykonał projekt przebudowy i rozbudowy i kierował pracami budowlanymi. Zachowana korespondencja pomiędzy K. Kuhlem a J. Konopką pozwala dość precyzyjnie odtworzyć termin realizacji. Prace koncepcyjne i projektowe zajęły K. Kuhlowi ostatnie miesiące 1918 r. oraz początek 1919 r. Prace budowlane rozpoczęte zostały ok. poł. 1919 r. a prowadzone z przerwami zakończone zostały przed poł. 1920 r. Po przebudowie dwór prezentował się okazale. Całkowitej zmianie uległ wygląd fasady, której głównym elementem stał się masywny portyk wsparty na czterech kolumnach. Otwory okienne ottrzymały ozdobne opaski a wejścia w obu elewacjach portale. Budowa portyku pociągnęła za sobą przebudowę piętra, gdzie usytuowany został od frontu ciąg pomieszczeń mieszkalnych. Po stronie północnej domu dodano luźno stojący budynek dla służby, który połączony został z dworem drewnianą galerią. Nastąpiły też zmiany w układzie wnętrza. W południowej części drugiego traktu połączono dwa pomieszczenia w jedno, a ze względu na galerię łączącą dwór z oficyną, w północnej części tego traktu wydzieleno korytarz. W okresie międzywojennym nie nastąpiły żadne zmiany w wyglądzie dworu. Dopiero po wojnie, kiedy w wyniku parcelacji dwór przejęty został przez spółdzielnię rolniczą, nastąpiła dalsza rozbudowa dworu, wyburzono galerię łączącą dwór z oficyną wznosząc w jej miejsce piętrowe skrzydło, które włączyło oficynę w budynek dworu. W takim stanie obiekt

Ryc. 1. Olesno, dwór Konopków, elewacja frontowa z portykiem czterokolumnowym, stan obecny (fot. autorki)

Ryc. 2. Olesno, dwór Konopków, elewacja ogrodowa, fragment środkowy z ryzalitem, stan obecny (fot. autorki)

znajduje się obecnie. Rozpatrując bryłę dworu należy podnieść jego lokalizację, dwór osadzony jest w szerszym układzie przestrzennym, połączony starymi zadrzewionymi alejami z ruinami pałacu w Brniu i z Olesnem. W układzie obu rezydencji i wsi można domyślać się też pozostałości po istnieniu wielkiej własności ziemskiej, gdzie ukryty w parku dwór odsunięty jest od pełniącej funkcje gospodarcze wsi, zachowując wyraźnie rezydencjonalny charakter.

- Wnioski do projektu adaptacji

1. Wykorzystanie obiektu na cele usługowe, biurowe lub reprezentacyjne⁶⁾.
2. Zachowanie charakteru założenia dworsko-parkowego a szczególnie istniejącej zieleni i układu drożnego.
3. Zachowanie bramy i ogrodzenia - szczególnie w części frontowej.
4. Niewprowadzanie na teren założenia, ani w bezpośrednim sąsiedztwie dworu nowej zabudowy.
5. Zachowanie pierwotnego układu wnętrza części portykowej.
6. Zachowanie stylowej stolarki drzwiowej i okiennej a także pieców, kominka i dachów budynku.

- Okopy szwedzkie

Wały lub okopy szwedzkie usytuowane są w polu na północny wschód od dworu w Oleśnie. Założenie obejmuje wały ziemne w formie pięcioboku z pięciokątnymi bastionami na narożnikach. Z zewnątrz wały podmurowane są kamieniami. Całość otoczona jest fosą. Założenie jest czytelne, zbudowane w XVII w. i służyło przypuszczalnie jako umocniony rejon rozmieszczenia taborów przygotowany do obrony okrężnej. Okopy są dostępne, połączone na jednym ramieniu z polami uprawnymi, drogą utwardzoną, w złym stanie. Wały i fosa porośnięte są bujną roślinnością, drzewami i krzewami, wewnątrz znajduje się pole uprawne⁷⁾.

- Wnioski do projektu adaptacji

1. Uczytelnienie założenia poprzez odsłonięcie obmurowań kamiennych i usunięcie zieleni z fosy.
2. Utwardzenie pierwotnego dojazdu.
3. Usunięcie upraw rolniczych z wnętrza obwałowań i wprowadzenie zieleni niskiej.

- Park w Brniu-Podborzu

Po pożarze pałacu w Podborzu zachowały się w pałacu z XVII w. oficyna murowana parterowa prostokątna i przylegająca do niej boczna ściana bramy wjazdowej ze śladami sklepień. Ogród i park z lat 1750-60, obecnie mocno zniszczony, złożony jest z trzech części prostokątnych, z których dwie, parter z boskietem i lasek tworzą główny trzon założenia, trzecia o charakterze labiryntu otoczona z trzech stron kanałem położona jest na osi poprzecznej. Główne ciągi komunikacyjne ujęte są alejami lipowymi i ścianami żywopłotów⁸⁾. Park o charakterze w części frontowej ogrodu francu-

skiego połączony jest z Olesnem i dworem alejami obsadzonymi lipami i dębami.

- Wnioski do projektu adaptacji

1. Wykonanie dokumentacji architektoniczno-historycznej.
2. Wnioski konserwatorskie.
3. Projekt konserwacji i rewaloryzacji parku.

- Uwagi końcowe

1. Zachowanie dotychczasowego charakteru wsi i osad z uwagi na ich historyczną wartość urbanistyczną.
2. Objęło ochroną konserwatorską wsi: Bolesław, Zalipie i zagród we wsi Wójcina.
3. Rozbudowa dla celów mieszkalno-usługowych kompleksu przemysłowego Dąbrowy Tarnowskiej z zachowaniem historycznego układu rynku i okolic.
4. Zachowanie charakteru założenia dworsko-parkowego w Oleśnie i Brniu-Podborzu.
5. Ochrona istniejącej zieleni (starodrzew) i układu drożnego (aleje dębowo-lipowe) w obrębie dworu w Oleśnie, parku w Podborzu-Brniu i okopów szwedzkich.
6. Niewprowadzanie na teren założenia - dwór, park, okopy nowej zabudowy.
7. Możliwość adaptacji i włączenia w infrastrukturę przemysłową dworu i parku w Oleśnie.
8. Możliwość wykorzystania dla bliskiej rekreacji przy kompleksie przemysłowym: parków w Oleśnie, Podborzu-Brniu i okopów szwedzkich.

PRZYPISY

- 1) Katalog Zabytków Sztuki w Polsce tom I Województwo Krakowskie, zeszyt 5 powiat Dąbrowsko-Tarnowski, red. J. Szablowski. Warszawa 1951.
- 2) Kościół w lipcu 1980 r. był w trakcie konserwacji. Wymieniono niektóre belki ścian i całe pokrycie dachu, była dokładnie widoczna konstrukcja zrębowa ścian po zdjęciu oszalowania zewnętrznego.
- 3) Wg katalogu op. cit. w roku 1950 był on parterowy, prostokątny, dwutraktowy, z portykiem czterokolumnowym, fajatką, dachem czterospadowym. Zbudowany w połowie XIX w.
- 4) Obiektu nie wykazuje katalog op. cit., ani Dąbrowa Tarnowska, Zarys Dziejów Miasta i Powiatu red. F. Kiryk i Z. Ruta, Warszawa-Kraków 1974.
- 5) Historia obiektu wg Dokumentacji Historycznej dworu Konopków koło Dąbrowy Tarnowskiej wykonanej przez PKZ Kraków w 1978 r. autor K.M. Trusz.
- 6) Obecnie dwór wykorzystany jest w części jako biuro Stacji Oceny Odmian w Oleśnie, a także na cele mieszkalne. We wnętrzach wykonano niekorzystne przeróbki ściankami działowymi.

- 7) Wały szwedzkie w Brniu-Podborzu figurują w rejestrze zabytków pod numerem 286. Właścicielem jest Państwowy fundusz ziemi PGR RN, Państwowe Technikum Rolnicze.
- 8) Katalog, op. cit., str. 2 i 3.

LITERATURA

- [1] Katalog Zabytków Sztuki w Polsce, tom I, Województwo Krakowskie, Zeszyt 5, Powiat Dąbrowsko-Tarnowski, red. doc. dr J. Szablowski. Wyd. Ministerstwo Kultury i Sztuki, Warszawa 1951.
- [2] F. Kiryk, Z. Ruta: Dąbrowa Tarnowska - Zarys dziejów miasta i powiatu Warszawa-Kraków 1974 r.
- [3] Dwór Konopków, Olesno koło Dąbrowy Tarnowskiej. Dokumentacja historyczna, PKZ - Kraków nr 1736, Tarnów 1978, autor K.M. Trusz.
- [4] Dwór Olesno koło Dąbrowy Tarnowskiej. Badania architektoniczne PKZ Kraków, zakład w Tarnowie nr 1737, Tarnów 1978, autor K.M. Trusz.
- [5] Mapa zabytków województwa Krakowskiego. Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych, Warszawa 1973.
- [6] Mapa zabytków województwa Kieleckiego P.P. Wydawnictw Kartograficznych Warszawa 1970.
- [7] Mapa zabytków województwa Rzeszowskiego P.P. Wydawnictw Kartograficznych, Warszawa 1971.
- [8] Katalog zabytków sztuki w Polsce, tom III Województwo Kieleckie, Zeszyt 1, powiat Buski, red. J.Z. Łoziński, B. Wolff. Państwowy Instytut Sztuki, Warszawa 1957.
- [9] Rejestr Zabytków nr 286 PKZ Kraków, Wały Szwedzkie.

ПРИМЕР ИСТОРИЧЕСКОГО АНАЛИЗА СТАРИННЫХ ПОРОСТРАНСТВЕННЫХ СТРУКТУР
НА ТЕРРИТОРИИ НЕПОСРЕДСТВЕННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ
ПРОЕКТИРОВАННОГО ПРОМЫШЛЕННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ

Резюме

В работе дается исторический анализ старинных местностей и архитектурных объектов на территории юго-восточной Польши для проектированной теплоэлектростанции средней мощности. Принят радиус непосредственного действия промышленного комплекса приблизительно в 20 км. Проведена фотоинвентаризация объектов и проведен выборочный историко-архитектурный анализ. На основании анализа даны выводы для проектов ревалёризации и адаптации рассматриваемых промышленных объектов.

THE EXAMPLE OF HISTORICAL ANALYSIS OF ANCIENT ARCHITECTURAL
SPATIAL STRUCTURES IN THE DIRECT INFLUENCE AREA
OF PLANNED INDUSTRIAL INVESTMENT

S u m m a r y

The historical analysis of the ancient localities and architectural constructions in southeastern Poland has been carried out, for planned thermal power station of medium size. The 20 kms radius of the influence of industrial complex has been assumed. The photographic inventory of the constructions has been made and then the most interesting of them have been subjected to historical and architectural analysis. In relation to the constructions incorporated into the industrial complex, on the basis of the analysis, the conclusions have been presented for the design of their adaptation and revalorization.